

Efter foretat beregning tilstiller indenriksministeren vedkommende valgte repræsentant meddelelse om resultatet, og sender Folketinget beregningerne og øvrige materiale til gennemgaaelse og godkendelse.

Som det vil sees efter disse oplysninger fra Danmark er de nye bestemmelser, hvorom der i tilfælde blir spørsmål hos os, ikke særlig indviklede, og deres indarbeidelse i vor gjældende valglov vil ikke fremby nogen vanskelighet.

Kravet om partibetegnelse og kandidaternes avgivelse av partistilling slutter sig naturlig til utviklingen i vor valglovgivning og i det praktisk politiske liv.

Beregningen av tillægsmandaterne er forsaavidt given ved de hvilende grundlovsforslag, som man maa foreta særskilte opgjør for by og land.

Efter vor gjældende grundlov kan en kandidat vælges i alle kredse inden det valgdistrikt, hvor han er stemmeberettiget, hvorhos enhver som er eller har været statsminister eller statsraad kan vælges overalt, grundlovens paragraf 61. Man mener, at gode grunde taler for at sammenregne vedkommende kandidats stemmer i alle kredse inden et og samme valgdistrikt. Derved vil et parti som regel kunne sikre valget av sine fremskutte mænd. Som uttalt i selve grundlovsforslaget kan intet valgdistrikt faa mer end to tillægsmandater.

Ved konkurransen om tillægsmandaterne mellem de forskjellige kandidater inden samme parti bør deres absolute stemmetal lægges til grund. Dette harmonerer ogsaa bedst med regelen om kun 2 tillægsmandater pr. valgdistrikt og med en regel av sammenregning af en kandidats stemmetal i forskjellige kredse.

Av praktiske grunde anser man det rettest, at mulige omvalg paa grund av feilagtige valgopgjør (feilagtige avgjørelser med hensyn til forfald o. s. v.) ikke skal influere paa den engang opgjorte fordeling av tillægsmandaterne.

Forøvrig antages det uforment nu at indgaa nærmere paa enkeltheterne i den revision av valgloven, som paakræves ved den her paagjældende ordning. Det ligger i denne ordnings natur, dens nøje tilknytning til det system, vi har at Ændringerne blir forholdsvis faa og enkle i motsætning til den gjennomgripende revision, som maa bli en følge av forholdsvalg efter listesystemet i flermanskredse.

2. Fraktionen, formandens, Aaens, Aarestads, forslag, B I. hovedalternativet.

(150 repræsentanter, hvorav otte „tillægsmandater“ for kjøpstæderne og seksten for landdistrikterne. By og land som en til to).

§ 57.

Det Antal Storthingsrepræsentanter som Kjøbstæderne have at vælge, bestemmes til femti. Af disse vælges fra Aalesund og Molde tilsammen een, fra Arendal og Grimstad tilsammen een, fra Bergen fire, fra Bodø og Narvik tilsammen een, fra Brevik og Holmestrand tilsammen een, fra Drammen to, fra Flekkefjord een, fra Frederikshald een, fra Frederiksstad een, fra Hamar og Kongsvinger tilsammen een, fra Hammersfest, Vardø og Vadsø tilsammen een, fra Haugesund een, fra Horten een, fra Kongsberg og Hønefoss tilsammen een, fra Kragerø een, fra Kristiania een, fra Larvik og Sandefjord tilsammen een, fra Lillehammer og Gjøvik tilsammen een, fra Moss og Drøbak tilsammen een, fra Porsgrund een, fra Risør een, fra Sarpsborg een, fra Skien een, fra Stavanger to, fra Tromsø een, fra Trondhjem og Levanger tilsammen fire og Tønsberg een. Desuden vælges otte Repræsentanter saaledes som nærmere er bestemt i Paragraf 59, Litera c.